

Αριθμός Απόφασης
172/2016
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ελευθερία Κώνστα, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16-11-2016, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: Της εδρεύουσας στον Δήμο Φιλοθέης – Αττικής, Λ. Μεσογείων, αριθμ. 231, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, υπό την επωνυμία: «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο: «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» (ΑΦΜ 997495285, ΔΟΥ Ψυχικού), όπως νομίμως εκπροσωπείται, που εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Πολύμνια Ρουμπή.

Των καθών η αίτηση: 1. της ομορρύθμου εταιρίας με την επωνυμία στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ-μπαρ με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα επί της οδού που

παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Άρη Τόνελου

2. της ομορρύθμου εταιρίας με την επωνυμία στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μπαρ με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα του νομού επί της οδού

που δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

3. της ετερορρύθμου εταιρίας με την επωνυμία στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ-μπαρ με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα νομού και στον αριθμό που δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

4. του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ-μπαρ με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα επί των οδών που

δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

5. της ομορρύθμου εταιρίας με την επωνυμία
στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το
καφέ-μπαρ με διακριτικό τίτλο , που βρίσκεται στα
επί της οδού

που παραστάθηκε δια του
πληρεξουσίου δικηγόρου της Άρη Τόγελου.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 17-5-2016 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό ΑσφΜ 54/2016 και προσδιορίστηκε για την 21-9-2016 κατά την οποία αναβλήθηκε η εκδίκαση της υπόθεσης και μετά από αναβολές για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης με τη σειρά της από το έκθεμα, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων ανέπτυξε τους ισχυρισμούς τους και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν.2121/93 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, ήτοι τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμα έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 § 1, 47 § 1 και 48 § 1 του ίδιου νόμου, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 46 § 1 του ν. 2121/1993: «Ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέχνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικιλιών (βαριετέ) ή ιπποδρόμου (τσιρκου)». Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρήζουν προστασίας, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η δε προστασία αυτή θεμελιώνεται στη

διατάξη του άρθρου 49 του ως άνω νόμου (ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011.
414, ΕφΘεσ 2178/2008 ΤΝΠ-Νόμος). Με το εν λόγω άρθρο
καθιερώνεται ανεκχώρητο ενοχικό δικαίωμα εύλογης και ενιαίας
αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων
η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των
παραγωγών των υλικών αυτών φορέων (φωνογραφήμάτων), με την
επιφύλαξη της υποχρεωτικής ανάθεσης της είσπραξης και διαχείρισης
του δικαιώματος αυτού στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης,
που είναι οι αρμόδιοι να διαπραγματεύονται και να συμφωνούν το
ύψος της αμοιβής με τους χρήστες και να διεκδικούν δικαστικώς ή
εξωδίκως την καταβολή αυτής και να εισπράττουν αυτήν.

Περαιτέρω, με την παρ.1 του άρθρου 46 του Ν.3905/2010 (ΦΕΚ Α
219/23.12.2010) προστέθηκε παρ. 6 στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993,
σύμφωνα με το οποίο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των
συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού
Πολιτισμού και Τουρισμού, μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό
συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την
είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις
παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί
συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού
Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό
συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να
συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για
την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και
να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος
οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, κατά τη
διάρκεια της λειτουργίας του, είναι ο μόνος αρμόδιος να
διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις
σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή
εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους
χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και του ενιαίου
οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και
οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη
διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής
αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ενιαίου
είσπρακτικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σύμφωνα με το
άρθρ. 49 παρ. 6 ν. 2121/1993, που προστέθηκε με την παρ. 6, άρθρ. 46

ν. 3905/2010 «Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων (νοούμενος εν προκειμένω, ως ενιαίος Οργανισμός ο αιτών Οργανισμός GEA – GRAMMO, EPATΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ) κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες». Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/6-10-2011. Μόνοι εταίροι και μέλη του είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι προ της ίδρυσης του ενιαίου ως άνω οργανισμού λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και από κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ.1 του Ν.2121/1993, δηλαδή ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών-ερμηνευτών και ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών. Η έγκριση λειτουργίας του ως άνω οργανισμού έγινε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ /ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β'. Από την ίδρυσή του δε και εφεξής αναστέλλονται οι αρμοδιότητες διαχείρισης και είσπραξης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μελών του ενιαίου οργανισμού, για όσο χρονικό διάστημα λειτουργεί ο ενιαίος αυτός νεοσύστατος οργανισμός με εξαίρεση μόνο τις εκκρεμείς δίκες, που έχουν ανοιχθεί με τα μέλη αυτά του οργανισμού κατά την ίδρυση αυτού, οι οποίες συνεχίζονται με τους αρχικούς διαδίκους μέχρι την αμετάκλητη περάτωσή τους. Εξάλλου, ο νόμος 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ.2 αυτού, καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για την δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλει την

εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 57 παρ.1 του ίδιου νόμου «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας δεν μπορούν, χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος ν' αρνηθούν σε ορισμένο δημιουργό την ανάληψη της διαχείρισης ή προστασίας εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης του οργανισμού». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ 3 του Ν 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν.2054/1992 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992 «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο

κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του, που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της».

Περαιτέρω στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν.2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του Ν.2054/1992) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη

συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι ΗΠΑ, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ 2 του Ν 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου στο οποίο ορίζεται ότι «Οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ 2 του Ν.2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν.2054/1992) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα (βλ. ΜΠρΑθ418/2004, ΜΠρΘεσ 14115/2004, ΜΠρΘεσ 12188/2004, ΜΠρΘεσ 29236/2002, ΜΠρΘεσ 12368/2004, αδημ.). Τέλος, στο άρθρο 728 παρ.1 ΚΠολΔ, ορίζονται περιοριστικά περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο Δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, κάποια απαίτηση. Μεταξύ των άλλων προβλέπεται και κάθε περίπτωση που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (περ. ζ'). Κατά το άρθρο δε 49 παρ.1 εδ δ' του Ν.2121/1993 σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Με την τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ.1 του παραπάνω άρθρου. Αυτό συνάγεται από το ότι η διάταξη δεν ορίζει μόνο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και τους όρους πληρωμής αυτής. Άλλωστε δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η

παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια ότι οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το όλο πνεύμα των αντίστοιχων ρυθμίσεων του νόμου 2121/1993, που είναι η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών υλικών φορέων και τέτοια προστασία δεν θα αποτελούσε η αναγνώριση μόνο της ύπαρξης της απαίτησης. Το ποσό της κατά τα παραπάνω προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (βλ ΠΠρΑθ 3318/1998 ΔΕΕ 1999. 403, ΕφΘεσ 1002/2008, ΕφΑθ 6233/2007, ΜΠρΘεσ 26233/2008, ΜΠρΘεσ 7393/2006, ΜΠρΘεσ 23248/2005, αδημ., βλ αντιθ. περί μη δυνατότητας προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής, ΜΠρΤρικ 1249/2002 ΕπισκΕμπΔ 2002.1155, ΜΠρΤρ 1253/2002 ΕπισκΕμπΔ 2003. 230).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, από το δικόγραφο της οποίας, παραδεκτά κατά τη συζήτηση, με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, παραιτήθηκαν ως προς την δεύτερη, την τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, ως προς τους οποίους η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρα 294, 295, 297 του ΚΠολΔ), εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και τον οποίον έχουν συστήσει οι Έλληνες μουσικοί, με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μία από τις οποίες είναι η, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ιδίου νόμου, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής αυτής. Ότι επιπροσθέτως, η ίδια έχει συνάψει με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι

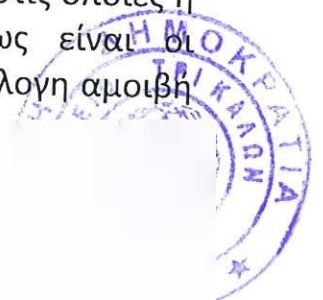
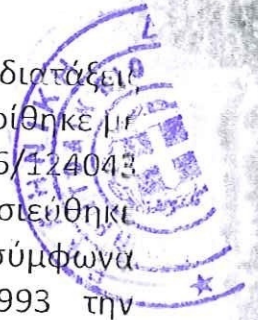
αναφερόμενες στο δικόγραφο της αίτησης, συμβάσεις αμοιβαιότητας, v δύναμει των οποίων νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, (μουσικοί, τραγουδιστές, ερμηνευτές, παραγωγοί), για τη χρήση του ρεπερτορίου στην Ελλάδα, σε κάθε δε περίπτωση με βάση τη διεθνή σύμβαση της Ρώμης, που κυρώθηκε στην Ελλάδα με το νόμο 2054/1992, τις ίδιες αρμοδιότητες έχει και αυτή (αιτούσα) για όλα τα φωνογραφήματα, που δημοσιεύθηκαν στην Ελλάδα εντός τριάντα (30) ημερών ανεξαρτήτως της χώρας έκδοσής τους. Ότι για τους παραπάνω λόγους συντάχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του νόμου 2121/1993, το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις (3) αναφερόμενες εφημερίδες και κλήθηκαν οι χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου με αλλοδαπό και ημεδαπό μουσικό ρεπερτόριο, μεταξύ των οποίων και η καθής η αίτηση, που διατηρεί κατάσταση «κλαμπ» στα σε υπογραφή συμφωνίας και καταβολής της εύλογης αποζημίωσης. Ζητεί δε, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησαν οι καθ' ων η αίτηση για το χρονικό διάστημα των ετών 2010 έως και 2015 κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση ποσά επιπλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να προβεί η αιτούσα στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να υποχρεωθεί η καθής η αίτηση να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών με το νόμιμο τόκο από τις αναφερόμενες στην αίτηση ημερομηνίες, άλλως από την επίδοση της αίτησης και ε) να καταδικασθούν οι καθ' ων στην δικαστική της δαπάνη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο 2121/1993. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 686 επ. του ΚΠολΔ). Είναι δε καθ' όλα ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαραίτητα για το ορισμένο αυτής στοιχεία, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού των καθων, και νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 74, 176, 450 επ., 729, 731, 732 του Κ.Πολ.Δ , 901 και επ. ΑΚ,

πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, καθώς δεν επικαλείται η αιτούσα όχληση των καθ' ων για την καταβολή των ποσών, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από τους αιτούντες (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕΑ 8884/2003 ΕλληνΔνη 45.1102, ΕΑ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον, δε ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕΘ 259/2010, ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφ' ενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειωτέον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται αφ'ετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφ' όσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, ως αιτείται η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (49 παρ. 1 ν. 2121/1993 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ), και ως εκ τούτου οι περί του αντιθέτου σχετικοί ισχυρισμοί των καθ' ων πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμοι. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της κατάθεσης της αίτησης.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του δικαστηρίου αυτού και όλων των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογούνται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί, κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου 2121/1993. Μέλη της αιτούσας είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ

ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και τον οποίον έχουν συστήσει οι έλληνες μουσικοί. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις τους έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, αρκετές από τις οποίες προσκομίζονται από την αιτούσα, με τις οποίες καθορίζεται και επιδικάζεται η εύλογη αμοιβή τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως πχ το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της αποφάσεως, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης

δημοσίευσης». Η ίδρυση της αιτούσας έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-5 του ν. 2121/1993, η λειτουργία δε αυτής εγκρίθηκε με την από 912-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το στις πανελλαδικής κυκλοφορίας ΝΕΑ της 4-2-1998, ΕΘΝΟΣ της 4-2-1998 και ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ 3-2-1998. Το ως άνω αμοιβολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε και ο ενιαίος οργανισμός στις εφημερίδες ΑΓΟΡΑ της 29-5-2015, ΑΥΓΗ της 6-5-2015 και ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 18-6-2015, ενώ στη συνέχεια κάλεσαν τους χρήστες δημόσια εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών. Σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη (ενδεικτικά ντισκοτέκ, κλαμπ, μπαρ κλπ) καθόρισαν, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη το βαθμό συμβολής των δικαιούχων στα έσοδα των επιχειρήσεων αυτών καθώς και τη διάρκεια της λειτουργίας τους κατ' έτος την ποσοστιαία αμοιβή ως ακολούθως: Ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό και ανάλογα με τη διάρκεια λειτουργίας τους κατ' έτος για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (ενδεικτικά: εστιατόρια, καφετέριες, καφενεία κ.τ.λ.), εφάπαξ ποσό κατ' έτος ως ακολούθως, έως 50 m² 100,00, 51 - 100 m² 150,00, 101 - 200 m² 200,00, 201 - 300 m² 250,00, 301 - 400 m² 310,00, 401 - 500 m² 400,00, 501 - 600 m² 470,00, 601 - 700 m² 530,00, 701 - 800 m² 590,00 ενώ ορίστηκε ότι για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το ελάχιστο ποσό θα ανέρχεται στο 70% των προαναφερόμενων ποσών, ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 5 μήνες στο 50% των προαναφερόμενων ποσών. Όσον αφορά στις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι οι καφετέριες, τα εστιατόρια, καφενεία κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή

καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια (στεγασμένο χώρο) του καταστήματος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η πρώτη καθ' ης διατηρεί επιχείρηση με διακριτικό τίτλο σε χώρο 90,74 τ.μ., με πατάρι περίπου 20 τ.μ., στην πόλη των επί της οδού για την ίδρυση και την λειτουργία του οποίου ήδη από την 16/9/2013. Το συγκεκριμένο κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος κατέχει άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων με τους όρους που αναφέρονται σε αυτή και η χρήση μουσικής επιτρέπεται έως την ώρα 23:00 την χειμερινή περίοδο και έως την 24:00 την θερινή περίοδο. Πιθανολογήθηκε ότι λειτουργεί ως νεανικό - αθλητικό καφενείο (sports cafe) όπου οι πελάτες προσέρχονται για να παρακολουθήσουν αθλητικούς αγώνες (ποδόσφαιρο, καλαθοσφαίριση κλπ), κυρίως όταν αυτοί μεταδίδονται από συνδρομητικά κανάλια, και για να παίξουν επιτραπέζια παιχνίδια (χαρτιά, τάβλι κλπ). Για αυτό έχει εγκατεστημένες τηλεοράσεις από τις οποίες προβάλλεται αποκλειστικά και μόνο αθλητικό πρόγραμμα, κυρίως συνδρομητικής τηλεόρασης NOVA και OTE TV (βλ. προσκομιζόμενες φωτογραφίες του χώρου). Για το λόγο αυτό καταβάλλει στους ανωτέρω παρόχους επαγγελματική συνδρομή στο αθλητικό περιεχόμενο που προσφέρουν, και ειδικότερα: α) στην NOVA για το έτος 2012 ποσό 139,54 ευρώ μηνιαίως και 1.674,48 ευρώ ετησίως, για το έτος 2013 ποσό 167,45 ευρώ μηνιαίως και 2.009,40 ευρώ ετησίως, για το έτος 2014 ποσό 187,34 ευρώ μηνιαίως και 2.248,08 ευρώ ετησίως, για το έτος 2015 ποσό 187,35 ευρώ μηνιαίως και 2.248,20 ευρώ ετησίως και για το έτος 2016 ποσό 187,35 ευρώ μηνιαίως και 2.248,20 ευρώ ετησίως και β) στον OTE TV για το έτος 2014 ποσό 310,00 ευρώ ανά δίμηνο (περιλαμβανομένου κόστους τηλεφωνικής γραμμής και σύνδεσης διαδικτύου) και 1.860,00 ευρώ ετησίως, για το έτος 2015 ποσό 283,00 ευρώ ανά δίμηνο και 1.698,00 ετησίως και για το έτος 2016 ποσό 230,00 ευρώ ανά δίμηνο και 1.380,00 ετησίως, ήτοι για την προβολή αθλητικών διοργανώσεων καταβάλλει σε συνδρομητικές υπηρεσίες το ποσό των 4.000 ευρώ ετησίως, περίπου. Οι τηλεοράσεις εκπέμπουν καθ' όλη τη διάρκεια των ωρών λειτουργίας του καταστήματος και μέχρι το κλείσιμο και για όλες τις ημέρες, οι ώρες αιχμής είναι οι ώρες που μεταδίδονται αγώνες των ελληνικών ομάδων, οι δε πελάτες αποχωρούν μετά το τέλος των αγώνων. Επιπλέον, ως επί το πλείστον, οι πελάτες καταστήματος είναι μαθητές (γυμνασίου και λυκείου) και φοιτητές (ΣΕΦΑΑ), που παίζουν παράλληλα παιχνίδια

(επιτραπέζια, χαρτιά κλπ). Πιθανολογήθηκε ότι το κατάστημα που διατηρεί η πρώτη των καθών λειτουργεί ως καφενείο καθώς δεν αποτελεί επιλογή του νεανικού κοινού για την βραδινή του έξοδο και την διασκέδασή του, το δε σύνηθες ωράριο λειτουργίας είναι από 08:00 το πρωί μέχρι τις 11:30 - 12:00 το βράδυ. Σε καθημερινή δε βάση εντός αυτού και καθ' όλη την διάρκεια λειτουργίας του καταστήματος, πράγματι ακούγεται ελληνική και ξένη μουσική, που είναι χρήσιμη για την ψυχαγωγία των πελατών του κατά τον χρόνο που δεν μεταδίδονται αθλητικές εκδηλώσεις έχοντας εντός αυτού ηχητική εγκατάσταση με ηχεία αναμετάδοσης, ενώ παράλληλα πληρώνει και ΑΕΠΙ. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε την ως άνω καθ' ης για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογη αμοιβής, η τελευταία όμως αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό μέχρι σήμερα. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η πρώτη καθ' ης για την χρήση των υλικών φορέων ήχου για τα έτη 2012 (έτος που κατά παραδοχή της κατέβαλε στην συνδρομητική NOVA αμοιβή) 2013, 2014 και 2015 πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 400,00 ευρώ (100,00 X 4 έτη) πλέον ΦΠΑ 23%, 123 ευρώ και συνολικά 492 ευρώ. Η πέμπτη των καθ' ων ομόρρυθμη εταιρία λειτουργεί και εκμεταλλεύεται επιχείρηση αναψυχής - καφετέρια, με διακριτικό τίτλο σε ωφέλιμο χώρο 14,95 τ.μ. στην πόλη των επί της οδού και αριθμό με χρήση παρακείμενης αίθουσας πελατών σε χώρο 55,53 τ.μ επί της οδού και αριθμό για την ίδρυση και την λειτουργία της οποίας η κατεχόμενη άδεια λειτουργίας έχει εκδοθεί από την αρμόδια αρχή, την 24/12/2015, η με αριθμό πρωτοκόλλου 70141 και αριθμό βιβλίου αδειών 3027/2015 άδεια λειτουργίας καταστήματος. Για την χρήση μουσικής εντός του καταστήματος έχει εκδοθεί η αντίστοιχη άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων με τους όρους που αναφέρονται σε αυτή και ειδικότερα ότι η χρήση μουσικής επιτρέπεται από Κυριακή έως Πέμπτη έως την ώρα 23:00 την χειμερινή περίοδο και έως την 24:00 την θερινή περίοδο και Παρασκευή και Σάββατο έως την ώρα 01:00 την χειμερινή περίοδο και έως την 02:00 την θερινή περίοδο. Το κατάστημά λειτουργεί καθημερινά από τις 09:00 το πρωί και για το μεγαλύτερο μέρος της λειτουργίας του αποκλειστική δραστηριότητα είναι η παροχή καφέ και συναφών ειδών (τσάι, χυμοί κλπ) είτε σε πελάτες που παραμένουν στο κατάστημα είτε με εκτέλεση εξωτερικών παραγγελιών (παράδοση στο χώρο τους ή παραλαβή από το κατάστημα). Για την κατά τα ανωτέρω λειτουργία η χρήση μουσικής,

που γίνεται εντός του καταστήματος είναι απαραίτητη για την ψυχαγωγία και την προσέλκυση πελατών εντός αλλά και εκτός αυτού όπου έχουν αναπτυχθεί τραπεζοκαθίσματα εν είδει καφεeneίου και όχι μπαρ. Το σύνηθες ωράριο λειτουργίας είναι από 09:00 το πρωί μέχρι τις 12:00 το βράδυ και επεκτείνεται για μια περίπου ώρα την Παρασκευή και το Σάββατο. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε τον ως άνω καθ' ου για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογη αμοιβής, ο τελευταίος όμως αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό μέχρι σήμερα. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο καθού για την χρήση των υλικών φορέων ήχου για το έτος 2015 πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 100 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23%, και συνολικά 123 ευρώ. Τα ποσά της εύλογης αμοιβής, τα οποία τα μέλη της αιτούσας κατ' αποκοπή καθορίζουν ανά τακτά χρονικά διαστήματα στα εκδιδόμενα από μέρος τους αμοιβολόγια, δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό της εύλογης αμοιβής πρέπει να ληφθούν υπόψη η έκταση της γενόμενης χρήσης του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, η μείωση ή μη των εσόδων των δημιουργών αυτού, η αύξηση ή μη της πελατείας της επιχείρησης του καθ' ου, ο περιορισμός ή η αύξηση των εξόδων του ή η μείωση των εσόδων του από την ανωτέρω χρήση του. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε την ως άνω καθ' ης για καταβολή της ως άνω εύλογη αμοιβής, η τελευταία όμως αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό μέχρι σήμερα. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθών να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσης σε βάρος της καθής λόγω της ήττας τους (άρθρ. 176 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την αίτηση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της δεύτερης, της τρίτης και τέταρτου των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η πρώτη καθής εταιρία στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στο κατάστημά της και δη για τα έτη 2012 (έτος που κατά παραδοχή της κατέβαλε στην συνδρομητική NOVA αμοιβή) 2013, 2014 και 2015 πρέπει να καθορισθεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 400,00 ευρώ (100,00 X 4 έτη) πλέον ΦΠΑ 23%, 123 ευρώ και συνολικά 492 ευρώ και για την πέμπτη καθής για το έτος 2015 το ποσό των 123 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθών η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτήν και συγκεκριμένα το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ η πρώτη και το ποσό των εβδομήντα ευρώ η πέμπτη με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως εξοφλητικής απόδειξης μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθών να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το παραπάνω διάστημα.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία για την άσκηση τακτικής αγωγής χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθών σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας που ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα ακροατήρια του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους στις 13 Δεκεμβρίου 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γιστο αντιγραφο για υπηρεσια
χρήση.

Τρίκαλα 1-2-2017

ιατέας

δημοσίευση)